

Can Terrades de la Nit

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Batlle, 14 - Zona de Dosrius
Emplaçament: Amb accés des del km. 2,2 de la BV-5101, pel camí de Cal Coix, sota la plana de l'Arenys
Alçada: 251m

Coordenades:

Latitud: 41.59849
Longitud: 2.43187
UTM Est (X): 452654
UTM Nord (Y): 4605354

Classificació

Número de fitxa: 08075-78
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 001807000DG50E

Fitxes associades:

[Cal Coix](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 11/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada formada per tres grans cossos adossats que li proporcionen una planta rectangular. El volum principal presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada a migdia, té una particularitat afegida donat que amaga la coberta darrera d'un capcer disposat en perpendicular, a mode de teulada de dues vessants. Presenta un portal d'accés d'arc de mig punt i diverses finestres d'obertura rectangular. Adossat a la banda de llevant hi ha un volum de planta rectangular, amb la coberta de teula àrab d'un sol vessant i organitzat en un sol nivell. A la banda de ponent, en canvi, s'adossa un altre volum rectangular amb coberta de teula àrab de tres vessants i distribuït en planta baixa i pis. D'aquest volum destaca una galeria al pis que es troba oberta a l'exterior mitjançant una successió d'arcs de mig punt sostinguts amb pilars bastits amb maons i delimitada amb una barana de gelosia. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats. Darrera de la masia hi ha una successió de cinc volums auxiliars adossats, amb cobertes d'uralita a un sol vessant. A l'extrem de migdia de la finca, al costat de la porta d'accés al recinte, hi ha una petita capella de planta rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants. Presenta un portal d'accés d'arc de mig punt i una obertura circular bastida en maons damunt seu. Està coronada per un campanar d'espadanya bastit amb maons i una petita campana, amb els paraments emblanquinats.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'edifici: los Nogales. Una de les imatges ha estat extreta de l'Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius, elaborat per la Diputació de Barcelona l'any 2005.

Història

La primera referència documental del topònim amb el que es coneix la masia la trobem en el contracte per a la construcció del temple parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria de Dosrius, signat l'any 1526. En aquest document apareix anomenat en Cebrià Tarradas, batlle de Dosrius, tot i que no s'especifica si està relacionat o no amb la masia de can Terrades del Molí (situada al veïnat de Ribot) o amb la masia que ens ocupa. El mateix passa en una llibreta datada l'any 1779 "per passar a fer revista de terres y vinyes de Dosrius y Canyamars". En aquest document hi apareix diverses vegades citada la "Vinya Tarradas o casa Tarradas", tot i que tampoc queda clar a quina de les dues masies s'està referint. De fet, la primera referència documental directa de la masia apareix una relació titulada "Noms dels masos en que es componen la parròquia de Dosrius y Canyamas quan totes estan baix domini directe de la casa de Marquès de Castelladosrius", datada dins del segle XVI. En aquest document hi apareix "Lo Mas Terrades de la Nit". Posteriorment, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1632 apareixen tres cases anomenades "Tarradas" i "Terrades" dins del veïnat de Dosrius, tot i que en la relació de l'any 1897, les dues masies anteriorment mencionades estan perfectament distingides. En aquest llistat hi apareix "Tarrades de Larit". Durant els segles XVIII i XIX, les referències documentals de la masia continuen. El nom "Tarrades de Lanit" apareix citat en les "Llibretes per cobrar lo real cadastro de dosrius y cañamas del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792. Posteriorment, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. Durant el segle XX, la propietat de la masia era de Palmira Coll, que també tenia la propietat de la masia de cal Coix, situada sota seu (de fet, a l'entrada del camí d'accés a les dues masies, tocant a la carretera, encara es conserven dos pilars bastits amb maons en els que es llegeix "MAS PALMIRA"). L'any 1941, l'hereu de la propietat va obtenir la llicència d'obres pertinent per aixecar la teulada i construir un magatzem, una vivenda i dues quadres. La masoveria de la masia ha estat portada per diverses famílies al llarg del temps. A finals dels anys 80, la propietat va canviar de mans i, en els darrers temps, ha estat reformada succesivament.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 110, 112. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.09/089. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. SUBIÑÀ I COLL, Enric (2017). "Dosrius i Canyamars a l'edat mitjana. Una terra de pagesos". Duos Rios, núm. 3, p. 27.

